

fuerat, ne semper in opprobrium sexus fœmineus haberetur, per sexū fœmineū uoluit nūciare uiris gaudia resurrectionis, per quem nunciata fuerat tristitia mortis. Ac si diceret hoibus, De cuius manu sumpsistis poculū mortis, ab eius ore audite gaudia resurrectionis. Postq̄ aut̄ mulier audiuit, Vade, dic fratribus meis &c. recte subiunctum est, Veni Maria nūcians discipulis. Quia omnis qui recte intelligit, alijs nunciare debet, iuxta illud qđ in Apocalypsi legitur: Qui audit, dicat, Veni.

☉ FERIA SEXTA

Paschæ. Matthæi XXVIII.

¶ In illo tempore Undecim discipuli abierunt in Galilæam, in montem ubi constituit illis Iesus. Et reliqua.

Domini iussione obedientia comitatur discipulorum. Cum enim se passurum & resurrecturū dñs prædiceret, etiam locū ubi uideus esset a discipulis, designauit, dicēs: Postq̄ resurrexero, præcedā uos in Galilæam. Et cū eius resurrectionem iam factam angelus mulieribus nunciaret, ait: Ite, dicite discipulis eius, & Petro, quia surrexit. Ecce præcedet uos in Galilæam, ibi eū uidebitis, sicut dixit uobis. 2 Marc. 14. Hac promissio discipuli subleuati, ut præsens euangelij lectio narrat, abierunt in Galilæā, in montem ubi constituerat illis Iesus. 2 Marc. 16. Vbi nō absq̄ consideratione prætereūdum est, quod se in Galilæa post resurrectionem dominus uidendū promisit: atque (ut præsens lectio commemorat) exhibuit. 2 Marc. 16.

ſc̄a nāq; in n̄ra lingua, trāsmigratio facta interpretat̄.
 Et poſt reſurrectiōē in Galilæa uidet̄, ut ipſius loci
 noīe inſinuaret, q̄a iam tranſmigrauerat de corrupti
 one ad incorruptiōē, de ignobilitate ad gloriā, de
 mortalitate ad immortalitatē, ſicut dicit **Apoſtolus:**
2. Cor. 5. **Roma. 6.** **E**t ſi noueramus **Chriſtum** ſecundū carnem, ſed nūc
 iam non nouimus. **E**t itē, **Chriſtus** reſurgens à mortu
 is, iam nō moritur, mors illi ultra non dñabitur. Siue
 certe cū in Galilæa (.i. in trāsmigratione) uideretur, nos
 myſtice cōmoner, ut ſi eum uidere optamus nunc p̄
1. Cor. 13. ſpeculū & in ænigmate, & poſtea facie ad faciē, tranſ-
 migrare ſtudeamus de uitijs ad uirtutes, & de amote
2. Cor. 13. mundi ad amorē dei, dicentes cū **Apoſtolo:** **N**os aut̄
 reuelata facie gloriā dñi cōtemplantes, & rel. Nul-
 la noſ hic mundi concupiſcentia teneat, nulla noſtra
 tranſitoria delectatio hic mente manere perſuadeat,
Philip. 3 ut cum **Apoſtolo** dicere ualeamus, **N**oſtra aut̄ cōuer-
 ſatio in cælis eſt. **V**ñ bene nō ſolū in Galilæa uideretur,
 ſed etiā in mōte. mōns em̄ in hoc loco celſitudinē ſi-
 gnificat p̄fectionis. **I**n monte ergo diſcipuli dñm ui-
 derūt, q̄a illi eum quandoq; uidere merebuntur in al-
 titudine cælorū, qui nunc deſideria calcant terrenorū.
Merito aut̄ poſt reſurrectiōē dñm diſcipuli adoraue-
 runt, quem etiā ante paſſionē in miraculis deum eſſe
 cognouerunt. **Q**uod uero dicitur, **Q**uidam autē
dubitauerunt, illud eſt quod **Lucas** euāgelista ait:
Quia cum uidiſſent dñm in cōclauī reſidentes, existi-
 mabant ſe ſpiritum uidere. **N**am & unus ex his cū au-
 diſſet alios dicētes, **V**idimus dominū, hoc fieri poſſe
 dubitauit, dicens: **N**iſi uidero in manibus eius fixuras
 clauorum, & mittam digitum meum in locum clauo-
 rum, & mittam manum meam in latus eius, non cre-

dam. Vnde & Marcus euangelista dicit: **Recumben-**
tibus illis undecim apparuit, & exprobrauit incredu-
litatem eorum & duritiam cordis &c. Illorum enim
 dubitatio, nostræ fidei fuit confirmatio: quia quanto
 magis dubitauerunt, tanto diligentius inquisierunt.
 Et quanto perfectius inuenerunt, tanto firmitus, q̄d
 credere debeamus, ostenderunt. Et nō solum nostrā
 fidem corroborauerunt, sed etiam hæreticorum pra-
 uitatem destruxerunt. **Et accedens Iesus locu-**
tus est eis. Quia ergo aliquos discipulorum de sua
 resurrectione dubitare cognouit, nō solum propius
 accedere dignatus est, sed etiā colloqui, ut eū quē de-
 um nō cognoscebāt ex uisione, cognoscerent saltem
 ex colloquutione. Ait em̄: **Dara est mihi om̄is po-**
restas in celo ⁊ in terra. Quod à parte assumpte
 humanitatis loquit̄, in qua minoratus est paulo mi-
 nus ab angelis. In humanitate ergo accepit potesta-
 tē inter om̄ia, qui in diuinitate omnipotens est super
 om̄ia, sicut ipse ait: **Om̄ia quæ habet pater, mea sunt.**
Et iterum: Ego & pater unum sumus. Non solum em̄ in
 terra, sed etiam in celo potestatem se accepisse dicit:
 quia humanitatem, quam pro nobis pati tradidit, re-
 surgendo etiam super angelos eleuauit, teste **Aposto-**
lo qui ait: Propter quod & deus exaltauit illū, & do-
 nauit illi nomen quod est super omne nomen, ut in
 nomine Iesu omne genu flectatur, celestium, terrestri-
 um & infernorum. Hæc autem potestas non spernit
 peccatores, sed colligit. Vnde postquam dixit, [dara
 est mihi omnis potestas in celo & in terra,] adiūxit,
Euntes ergo docete omnes gentes, baptiza-
tes eos in nomine patris ⁊ filij ⁊ spiritus san-
cti. In quo loco ordo recte baptizandi ostenditur.

Iohan. 10.

Philip. 2.

cū doctrīna baptis̄mū p̄cedere docetur. Ait em̄, [Do-
 cete oēs gētes:] deinde subiūxit, [Baptizātes eos.]
 Prius em̄ doceri debet qui baptizandus est, ut primū
 discat credere, quod postea per baptis̄mū possit acci-
 pere. Quia ut fides sine operibus mortua est, ita ope-
 ra si nō sint ex fide, nihil profunt. Quod in paruulis qui
 dē non obseruatur, q̄a per fidē parentum, uel eorū a
 quibus suscipiūtur, in sacro baptis̄mate saluari credū-
 tur: ita tñ, ut cū ad intelligibilē ætatem peruenerint,
 non solū doceātur quid in corde debeāt credere, sed
 etiā quid in opere seruare. Vñ & bene subditur: Do-
 centes eos seruare omnia quæcunq; māda-
 ui uobis. Non alia ergo docēda sunt, sed quæ Chri-
 stus p̄cepit: & illa nō ex parte, sed om̄ia. Norandū ue-
 ro q̄d non ait, Baptizantes eos in noībus patris & fi-
 lij & spiritus sancti, sed in noīe, ut indiuiduā trinitatē
 deū esse insinualet, quia etsi trinus est in uocabulis,
 unus tñ ē in natura. qm̄ deus pater, deus fili⁹, deus est
 spiritus sanctus. Et ite fragilitas apostolorū ad docen-
 das om̄es gentes, se minus idoneā esse dubitaret, ma-
 gnā pius magister intulit consolationē, cū subiunxit,
Et ecce ego uobiscū sum omnibus diebus us-
 q; ad consummationē seculi. Vñ quæritur, quæ-
 re dicat, [Ecce ego uobiscū sum omnibus diebus usq;
 ad consummationē seculi,] cū alibi dixisse legat: Fi-
 lioli, adhuc modicū uobiscū sum, & q̄retis me, & nō
 inuenietis. Ad quod dicendū, q̄a mediator dei & ho-
 minū dñs Iesus Christus, sicut uerus homo, ita uerus
 deus est credendus: & aliquando de assumpta huma-
 nitate loquitur, aliquando de potentia diuinitatis.
 Quod ergo ait, Adhuc modicum uobiscum sum, ad
 assumptā pertinet humanitatē, in qua potuit de loco

Johan's

ad locum ire: quod uero hic dicit, [Ecce ego uobiscū
sum omnibus diebus usq; ad consummationē seculi]
ad maiestatem pertinet diuinitatis, per quam ubiq; est
præsens, ubiq; totus, nec in tēpore accedit, uel in tem-
pore recedit, sed semp æqualiter, semp ineffabiliter
manet, sicut ei per Psalmistā dicitur: **Tu idem ipse es** Psalm. 102
& anni tui non deficient. Cum uero usq; ad consum-
mationem seculi cum apostolis se manere pmissit,
om̄dit usq; ad cōsummationē seculi nō deesse futuros
electos, cum quibus ipse manere dignetur. Cum em̄
multo longiora tempora post apostolos futura es-
sent usq; ad consummationem, nō putanda est hæc
pmissio ad solos apostolos pertinere, sed ad omnes
electos, qui usq; ad cōsummationē seculi futuri sunt,
iuxta quod alibi ipse ait: **Prædicabitur hoc euange-** Matt. 24
lium omnibus gentibus, & tunc ueniet finis.

SABBATO POST
pascha. Iohannis XX.

In illo tēpore Vna sabbati Maria Mag-
dalene uenit mane, cum adhuc tenebræ es-
sent, ad monumentum. Et reliqua.

Si quis huius mulieris præteritas actiones cū
pregenti lectione conferat, quātum misericors de-
us erga cōuersos peccatores sit, cognoscat. Hæc
est em̄ illa mulier, quæ (ut Lucas ait) cū esset in ciui-
tate peccatrix, ut cognouit quod Iesus accubuisset in Luc. 7
domo Simonis leprosi, attulit alabastrū unguenti, &
stās retro secus pedes dñi, lachrymis cœpit rigare pe-
des eius, & capillis suis tergebat, & osculabatur pedes